

Жывая вода. - 1998.-5 дек.

Уславіла Радзіму песнямі

Урачыстасці, прысвеченая 50-годдзю з дня нараджэння выдатнай беларускай паэтэсі Яўгеніі Янішчыц прайшлі на яе радзіме - Піншчыне.

Уздел у іх прынялі вядомыя майстры мастацкага слова паэты Вольга Іпатава, Леанід Дранько-Майсюк, Анатоль Вярцінскі, Валянціна Коўтун, Ніна Загорская, празаік Алеся Жук, знакамітая літаратураведы прафесары Белдзяржуніверсітэта Дзмітрый Бугаёў і Паўла Украінец, народная артыстка Беларусі Марыя Захарэвіч, старшыня Саюза жанчын Беларусі Тамара Дудко, сын паэткі Андрэй і яе мама Марыя Андрэеўна.

Адбыліся шматлікія сустрэчы з прыхільнікамі творчасці Яўгеніі Янішчыц у Пінску і ў вёсках Рудка, Парэчча, Веляніца - там, дзе яна нарадзілася і дзе вучылася ў школе. У гонар слыннай дачкі беларускага народа яе імя прысвоена Пінскай раённай бібліятэцы, адной з пінскіх вуліц, а ў Парэччы адчыніў дзвёры яе музей.

Два дні на берагах Піны і Ясьельды гучалі цікавыя ўспаміны-разважанні аб жыццёвым і творчым лёсце паэткі, што так рана пайшла ад нас, прачытана шмат вершаў, прысвеченых ёй калегамі па літаратурнаму цэху. Але больш за ўсё гучалі ў гэтыя дні творы самой Жэні Янішчыц, якая пісала ў адным з іх:

Што ж такое пакінуль людзям?
Што ж такое ім падарыць?
Людзям-сведкам і людзям-суседзям,
Для якіх я радзілася жыць.
Можа кветак букецік весні?
Мо агеньчык у далёкай глушы?
Падару лепей людзям песню,
Песню - голас маёй души.

На здымках: кветки каля хаты паэтэсі; шматлікія наведвальнікі накіроўваючыца ў музей Я. Янішчыц.

Фота В. Сівалапа і М. Лінкевіча.